

SA VEU de SON DAMETO

BOLETÍN INFORMATIVO DE
L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNATS
SON DAMETO - SON PISÀ

REVISTA INFORMATIVA DE LA BARRIADA Nº 68 - DICIEMBRE - 2008

UNA ACTIVITAT MÉS DE VEÏNS SENSE FRONTERES

Ara ja fa quatre mesos que vaig tornar de Tanzània, on, com a cooperant de l'ONGD Veïns Sense Fronteres (VSF), vaig viure la millor experiència de la meua vida.

Des de sempre havia pensat que no em podia quedar aturada davant les desigualtats nord-sud, però el temps passa i no sé molt bé com, però la societat consumista, el ritme accelerat en què vivim i la tendència generalitzada de girar l'esquena als països que s'empobreixen, va fer que jo anés fent camí sense fer res per millorar les condicions de vida de les persones d'aquests països.

Un dia, però, vaig conèixer una persona que em va parlar de VSF, i al poc temps vaig apadrinar una nina de Burundi a través de la dita ONGD. Les cartes que vaig rebre, explicant qui era la nina i la situació en què vivia, em van estimular a cercar conèixer més la realitat del seu país i a apropar-me més a VSF. Així va ser com vaig començar a col·laborar activament, fent diverses feines com fer fotocòpies, telefonades, ordenant material, i, temps després, participant en el disseny de projectes de cooperació al desenvolupament. Durant la realització de totes aquestes tasques me vaig sentir útil i també acollida, però encara no sabia el que significaria per mi l'experiència de cooperació que he viscut aquest estiu a Tanzània juntament amb 4 persones més de l'ONGD VSF.

Vaig intentar partir amb una mirada molt oberta i lliure de prejudicis i valors etnocèntrics. El projecte que vàrem dur a terme a Kigoma (Tanzània) consistia en realitzar un curs de formació sobre la metodologia de l'Enfocament del Marc Lògic en projectes d'Educació i Salut, el qual anava destinat a diferents associacions locals amb les quals treballa VSF a Tanzània i a la R.D. del Congo.

El viatge va ser molt llarg, però és va veure més que recompensat per la rebuda alegre i afectuosa que ens van fer els membres de l'associació NWB i els joves del centre "Haki Kwa Whote". Va ser colpidor veure tanta gent i tan alegre; tot eren aferrades, besades, música i color.

Allà el dia a dia era molt intens i jo, tots i cada un dels dies vaig ser imensament feliç. El dia començava ben prest per fer el curs i a la tarda més feina amb els membres de l'organització local FON-RDC. Amb ells vàrem poder dissenyar un projecte per fer un centre de dia per infants i joves del carrer amb talent musical. La música és molt important per als membres de FON-RDC i, del tot autodidactes, alguns tenen un talent per la música increïble. Aquest talent va quedar palès durant les vesprades que vàrem passar amb ells, després de jornades d'entre 10 i 12 hores de feina, oferint-nos el seu repertori de cançons amb les guitarres, moltes amb continguts tan profunds com els drets de la persona humana, la igualtat d'oportunitats entre dones i homes... Ells creuen fermament que la música pot ser una valuosa eina educativa per a la transformació social.

A mi em va impactar i alhora hem va donar força veure que malgrat les dificultats que pateixen, segueixen treballant per ajudar als més desafavorits. Ara, cada dia, quan m'arriba informació per correu electrònic del conflicte de la R.D. del Congo (un conflicte que es basa en el desig de control del recursos naturals), pens que ells són allà i que segueixen treballant, és impactant. Són persones, increïblement compromeses i amb moltes ganes de treballar per ajudar als altres i per tal que el seu país tiri endavant.

El fet d'haver estat allà i poder viure i veure de primera mà la riquesa humana que hi ha en aquests països m'ha dut a implicar-me cent per cent a VSF, ara no puc entendre la meua vida d'una altra manera.

Mª Antònia Mora, a Tanzània

M. Antònia Móra. *Membre de l'ONGD Veïns Sense Fronteres*